

Трибуна міського українського слова на міській американській землі

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Адреса: Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J. Тел.: HENDERSON 4-0237 YHC: HENDERSON 5-8740

PIK LXII Ч. 198. ДЖЕРСІ СІТІ: НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го ЖОВТНЯ 1955. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 14, 1955. No. 198. VOL. LXII.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЛЕГІОН ПРОТИ ЮНЕСКО

ПРОТИВНИКИ ЦІЄ СВІТОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕРЕМОГЛИ НА КОНВЕНЦІЇ: ДЕЛЕГАТИ ДОМАГАЮТЬСЯ, ЩОБ КОНГРЕС ПРИПИНІВ ПОШИРЕННЯ "ПІДРИВНИХ" МАТЕРІАЛІВ ЮНЕСКО

Маямі, Флоріда. — Американський Легіон на конференції в Маямі більшість прийняв резолюцію, в якій виступав проти діяльності Виконавчої, Наочної і Культурної Організації (ЮНЕСКО), яка діє при Об'єднаних Націях. В цій резолюції Американський Легіон домагався, щоб Конгрес ухвалив закон, згідно з яким існує й діє окрема Комісія ЗДА для справ ЮНЕСКО, хоч і не домагався, щоб ЗДА відкликала своїх делегатів з цієї світової організації. В останніх днях видно було ворожу настрій проти ЮНЕСКО на конференції, і тому на її нараді, де мало відбулися голосування над резолюцією, прийшло дуже багато делегатів, але провід зборів не допустив до дискусії, і оборонці не могли висловити свого становища. Цей виступ проти ЮНЕСКО тим дивніший і несподіваний, що віні окрема шестичленна комісія вирішила, щоб Легіон скасував своє негативне становище проти цієї організації при ОН. Цьогорічній резолюції підтримує становище Легіону проти ЮНЕСКО з 1953 року, коли Легіон голосував за те, що ЮНЕСКО поширює "підірвні матеріали" в цій країні. В 1954 році Легіон відмовився вислати своїх делегатів до Комісії ЗДА для

НОВИЙ ЧЛЕН РАДИ БЕЗПЕКИ

Суддя найвищого Суду Вільям О. Дуглас (ліній) записує в Вашингтоні копію свого рішення в справі Аркансас — Френсиса Черрі, на становищі контрольного ради для справ підірвних дій.

Стассен — про небезпеку війни

Кензас Сіті, Мо. — Асистент Президента в справах світового роззброєння Гарольд Е. Стассен заявив на 28-й річній конференції Майбутніх Фармерів Америки, що військовий світ не має права спочити на лаврах в самозадоволенні теперішніми успіхами. "Чорні перспективи нищівної війни не зникли, а тільки трохи зменшені", — сказав Стассен. На його думку, найкращий шлях до миру — це прийняття плану Айтенгавера про взаємну контроль зброї.

День Колумба відзначено парадом і урочистими походами

Нью Йорк. — День Колумба, що припадає на 12 жовтня, відзначено в Нью Йорку урочистим походом, що проїшов П'ятою авеню від 44-тої до 84-тої вулиці. Як стверджують, це була одна з найбільших парадів в історії святкування цього дня. В похід взяло участь коло 85,000 осіб із 70 оркестрами. Приглад

Гомфрі конферуватиме з Айтенгавером

Денвер, Колорадо. — Лікарі дозволили, щоб секретар скарбу Джордж М. Гомфрі, один із найбільш довірливих і впливових співробітників Айтенгавера, міг в суботу конферувати з президентом Айтенгавером. Дехто вважає, що Гомфрі є можливим республіканським кандидатом на президентства, коли Айтенгавер не складе кандидатури. Президент відмовився згідно з передбаченим лікарями і розмовляв дві рази з своїм братом д-ром Мілтоном Айтенгавером, президентом Пенсильванського Університету. Президент може відбудувати конференції, бо д-р Пол Д. Вайт заявив в неділю, що як Президент не буде змушений 25-хвилинним розмовою з Доллессом, то зможе конферувати і з іншими своїми помічниками. Дехто з радіоких коментаторів між майбутніми кандидатами на президентства згадує і Президентом молодшого брата д-ра Мілтона Айтенгавера. Мілтон — це перший з чотирьох братів Айтенгавера, який відідав Президента.

Американська флотія незабаром матиме кружляк з керованими стрільнями

Вашингтон. — Представник воєнної флотії повідомив, що незабаром буде закінчена будова першого кружляка "Бостон", який зможе стріляти керованими стрільнями, що летять із швидкістю більшою від звуку. Кружляк "Камберра" перебуває у такій спосіб, щоб з нього та

КОМУНІСТИ ПРОПОНУЮТЬ ЗБРОЮ ТАКОЖ ІЗРАЇЛЕВІ

Вашингтон. — Совіти і їх сателіти за прикладом з Мокви запропонували не тільки арабам, але також жидам продаж і доставку зброї — таку сенсационну інформацію дали офіційні американські чинники. Вправді Ізраїль не дістав такої пропозиції безпосередньо від совєтського уряду, але він дістав її посереднім шляхом. І так у Вашингтоні один комуністичний "дипломат" заявив одному ізраїльському кореспонденту, що Ізраїль може також дістати зброю від комуністів. У Швейцарії чехо-словацька господарська місія підійшла до подібного пропозицією до представників Ізраїлю, заявивши, що продаж зброї С-гиптові відбувається на "строго комерційній базі" і що тому

Совіти протестують проти приступлення Ірану до середньосхідного блоку

Тегеран. — Совєтський Союз запротестував проти приступлення Ірану до пакту взаємної оборони, існуючого між Англією, Туреччиною, Іраном і Пакистаном. Спершу той пакт заклали були Туреччини й Ірак 24 лютого ц. р. 4 квітня ц. р. приступила до нього Англія, а 23 вересня Пакистан. Іран оголосив свою готовність також приступити туди три дні тому. У совєтському протесті казється, що участь Ірану в

Торговельне порозуміння між Совєтами і Канадою

Оттава, Канада. — Односторонньо опубліковано повідомлення в Канаді й Москві про те, що канадський міністер закордонних справ Лестер Б. Пірсон порозумівся з Нікітою Хрущовим і А. Вулганіном щодо широкого торгівлі між Канадою і СРСР на взаємних упередливих умовах. Пірсон перебував цілий тиждень в СРСР, а кінцеве порозуміння осягнув в Мінську (Крим), де обидва совєтські достовірники перебувають на відпочинку. Провідна думка цього торговельного порозуміння така, що кожна з обох держав трактуватиме импорт догівірної сторони в такий спосіб, як трактуватимуть її импорт. Тепер треба ще опрацювати деталі цього торговельного порозуміння, і через два або три тижні в тій цілі віде до Канади совєтська торговельна делегація.

Парагвайський уряд інтернує Перона

Асунсьон. — Парагвайський уряд вирішив інтернувати кол. аргентинського президента Хуана Д. Перона в місті Вілларіка в центральному Парагваї. Досі перебував Перон в Асунсьоні, в домі одного із своїх приятелів, багатоваргенти, який живе постійно в Парагваї. Прибувши до Асунсьону, Перон відбув розмову з журналістами, в якій заперечив повідомлення про свою резигнацію з уряду президента Аргентини і заповів свою участь в діяльності перонівської партії. Заявив теж, що, якщо б відбулися вибори в Аргентині, то він одержав би 70 процент усіх голосів. Проти цього виступу Перона запротестував гостро новий аргентинський уряд і почав вимагати, щоб Парагвай відмовив Перонові права перебування на його території. Парагвайський уряд відповів, що це суперечило б прийняттю у південній Америці постановам про право азилу для політичних втікачів і погодився тільки інтернувати Перона в середньому Парагваї, в місті Вілларіка, віддаленому 75 миль від аргентинського кордону. Якщо Перон не погодиться на це інтернування, то він мусять вийти з Парагваю.

ПРЕЗИДЕНТ ПРИЙМАЄ СОВ. ПРОЄКТ КОНТРОЛІ КОНЦЕНТРАЦІЇ ВІЙСЬК

ПРЕЗ. АЙТЕНГАВЕР ВІДПОВІВ НА ЛИСТА ВУЛГАНІНА В СПРАВІ РОЗЗБРОЄННЯ

Москва. — У заступництві неприяного в Москві Вулганіна Молотов прийняв в середу 12 жовтня ц. р. відповідь през. Айтенгавера на листа Вулганіна з 19-го вересня в справі роззброєння. Нав'язуючи до пропозиції през. Айтенгавера, робленої під час Женевської конференції про винищення інформацій про стан збройних сил і про право взаємно оглядати й контролювати летунство військових об'єктів в ЗДА й Совєтах, Вулганіна звертав був увагу, що така летунська інспекція має в нинішніх часах мале практичне значення, бо щоб дійсно не дати себе заскочити несподіваним ворожим вискоком, для цього треба би переводити інспекцію по всіх ключових пунктах комунікацій, на залізницях, портах і шляхах, де йшла б ворожа концентрація збройних сил. Гаку вимогу Вулганіна зазначили чинники авіації несприятливо і коментували її, як свідоме бажання Совєтів спричинити невдачу розмов про роззброєння та мати аргумент, чому Совіти не могли погодитися на пропозиції Айтенгавера. Тим часом през. Айтенгавер погодився тепер у принципі на ту вимогу Вулганіна, зв'язуючи її з прийняттям власного проєкту про летунську контроль та взаємно й тільки засобом до "виказання духа неагресивності по обох сторонах". Лист през. Айтенгавера був обміркований на його конференції з державним секретарем Доллессом в одній кімнаті шпиталю в Денвері, де все це перебував Президент. Він мав 25-хвилинну розмову з державним секретарем.

Захід недоволені повільним темпом німецького зброєння

Париж. — Конференція військових репрезентантів 15-ти держав, членів Організації Північно-Атлантичного Пакту, завершила Західній Німеччині її відомлення про обмежені фінансові засоби, які не дозволяють Західній Німеччині видавати більше, як 9 мільярдів марок річно на зброєння, без нарахування держави на важку господарську кризу. Західно-німецька армія силою півмільйона вояків мала бути створена впродовж трьох років приблизним коштом 50 до 60 мільярдів марок. Очевидно, що призначення по 9 мільярдів річно простигнуло б створення армії на 6 років. Крім того вважали західні військовики недовольні повільним темпом західно-німецького зброєння. Так, напр., в Західній Німеччині не покладали ще нікого до війська на підставі закону про рекрутацію в цьому році 6,000 старшин і технічно-інженерів персоналу, дармащо оголосилось багато більше добровольців.

У Парижі остаточно узгодять тактику Заходу на Женевській конференції

Париж. — 24 жовтня ц. р. відбується у Парижі конференція уповноважених фахівців 3-ох західних великодержав, які остаточно узгодять тактику, яку ті держави мали б вести одностайним фронтом на конференції міністрів закордонних справ, що з'їдуться 27 ц. м. у Женеві. Поки що існують різниці поглядів між Лондоном і Вашингтоном у такому пункті: Вашингтон вважає, що не треба робити за великих концесій Совєтам у справі загальноєвропейського пакту безпеки, поки невідомо, чи Совіти погодяться на об'єднання Німеччини і 3) тільки об'єднана Німеччина може рідшити про свою майбутню закордонну політику.

В СВІТІ

● До Англії прибула в 520 ардія. Покищо відомо про дві особи вбиті у вулицічому русі. ● Совєтська авіація в столиці Індії Нью Делі урочисто передала Індійському прем'єрові Неру карого расового колу, що його Неру побирав на виставці коней в СРСР і сподобав собі. Це — вияв адвентистику Совєтів за прокомуністичну, "незалежну" політику Неру в закордонних справах. ● Діогі Фієра, світові славі мексиканський артист-малюв, прибув місяць тому до Москви родитися в тамосних лікарів. Йому оперуватимуть пістрак в Вокінському шпиталі. Оператором буде проф. Фрумкін. Ріворе позував московському скульпторів Ніколаєв Томаскою. ● У Західній Німеччині в військовій частині ЗДА, Англії, Франції, Голландії, Бельгії і Данії, як членів НАТО. Між ними державами в урядом Західної Німеччини дідуть переговори про укладення окремого договору в цій справі.

Опінія Айтенгавера не матиме впливу на вибір республіканського кандидата

Вашингтон. — Республіканський сенатор Гомер Е. Кейпгарт, який вернувся з поїздки до Європи, заявив, що, на його думку, опінія президента Айтенгавера не матиме впливу на те, кого республіканці виберуть кандидатом на президентства. Кейпгарт заявив на пресовій конференції, що опінія Президента Айтенгавера може дещо

"Нолумб мусів би тепер чекати 10 років на дозвіл прибути до ЗДА"

Нью Йорк, Н. Й. — Ньюйоркський губернатор Авелар Гарриман, промовляючи на прийнятті в навічерея "Дня Колумба", сказав, що якби Колумб хотів тепер прибути до Америки, то мусів 10 років чекати на чергу, згідно з італійською митою. Після 10-ох років він мусів би пройти всі перешкоди згідно з теперішнім імміграційним законом, виповняти численні квестіонари й знайти спонзора в ЗДА. Якби йому не спикри-

В АМЕРИЦІ

● Поліційне Бюро Безпек в Нью Йорку повідомляє, що попереднього тижня число автомобільних випадків збільшилось в порівнянні з тим самим тижнем 1954 року. Усіх нещасливих випадків було цього року від 2-го до 8-го жовтня 695, а минулого року — 586. Цього року було поранених осіб в цьому тижні 854, а минулого року — 739. Від початку року було в Нью Йорку поранених в автомобільних катастрофах 84,164 особи, а минулого року в тому самому часі — 82,928. ● У Массачусетському Федеральному Суді має відбутись процес проти П'єра Д. Кейніла, який відмовився зізнатися перед Сенатською Комісією, що її головою був Джозеф Маккарті. Коли Маккарті вийшов до суду, публіка привітала його оваціями, і судді, на пропозицію адвоката, відклали розправу, вважаючи на те, що присяжні могли поїхати під вплив тих овацій. ● Командант стратегічного летунства ЗДА ген. Джордж Кенні заявив, що в найближчому часі водиться бомба буде "більша, липша і сильніша", в порівнянні з топерішньою, і найбільша — півна тринадцять, "деша або два дні, або навіть кілька годин". ● Літентийний корольний принц Еммануїл відбув перший лет на дитячому літаку з летионки на Лонг Айленді коло Нью Йорку. Цей князь пере-

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

КОНТИНЕНТ ВОЛІ, ДЕМОКРАТІЇ І ПРОГРЕСУ

Минулої середи всі країни Західної півкулі відзначали, жовна на свій лад, П'єдкриття Христофором Колумбом, що є рівнозначне з вступом П'єдкриття Христофора Колумба до Північної Америки відзначають цю межу історичну подію як "День Колумба", а в країнах Південної Америки святкують з цього приводу "День Раси", але всі ці відзначення і святкування мають приблизно той самий характер і проходять під тим самим знаком волі, демократії і прогресу, що став символом цього великого континенту. Під знаком волі і прогресу Америка була відкрита, і під цим знаком проходить вся її бурхлива історія. Під цим знаком вона продовжується і сьогодні у світовому масштабі.

Очевидно, що воля, демократія і прогрес не впади Америці з неба. Вони прийшли сюди, як ідеї, а стали дійсністю і перемогли в безупинному й незламному змаганні, в змаганні і жертвенній боротьбі проти їх заперечень: неволі, тиранії і нападництва. Америка при П'єдкритті була для європейського цивілізованого світу "незаконною табличкою", і якщо на ній сьогодні так виразно виписано ці три слова: воля, демократія і прогрес, то виписали їх люди своїм серцем, умом і руками, виписали досвідом своєю кров'ю і своїм потом. Ніхто не буде твердити, що процес цей уже завершений, — на цьому великому континенті є ще багато місця на поліпшення, також і тут в одній чи другій країні трапляються одиниці чи групи, які намагаються завернути чи припинити цей процес, але це вже є, можна б сказати, хвиляний біль голови при здоровому організмі, що турбує, але не збиває. Загальний розвиток історії є широким розгоном та силою йде широким і твердо вб'їтим шляхом волі, демократії і прогресу.

У зв'язку з "Днем Колумба" появились в цій країні і деякі напівітересні міркування та коментарі про ролі Америки. З поняттями волі, демократії і прогресу тісно зв'язане поняття взаємної допомоги, яке з черги сполучене з поняттями інтервенції, що заперечує поняття волі та демократії і належить до найбільш проскрибованих понять в американському лексиконі. Америка є проти інтервенції, проти втручання одного народу чи одної країни у внутрішні справи іншої. Вся концепція внутрішньої політики американського континенту і міжамериканських відносин побудована на базі "доброго сусіда", який не повинен приглядатися із заложеними руками з-за свого плота діти, коли горить сусідова хата чи коли сусід хворий або потребує якоїсь допомоги, але ж не повинен втручатися у родинні непорозуміння сусіда, чи втручатися в його господарські справи і навмисно йому свою думку.

Це — теорія і принципи, які, однак, на практиці, в практичному поступованні дуже ускладнюються. В практичному бо поступованні, навіть при найкращій волі, важко виключити все те, що могло б мати забавляння "інтервенції". Наприклад, в одній чи другій південно-американській країні постають внутрішні політичні труднощі, і З'єднені Держави, як політично і господарсько наймогутніший сусід, висловлюють тільки свою оцінку, або, скажімо, з поспільм дипломатично визнають зміну в перевороті владу — і це вже, хочуть того ЗДА чи не хочуть, — все ж таки є в більшій або в меншій мірі "інтервенцією".

Цю справу багатовоно висловив Адольф Берле, колишній асистент державного секретаря, на конференції в справі поліформаності і волі американських країн, що відбулася минулого вівторка в Заморському Пресовому Клубі в Нью-Йорку. Він твердив, що "інтервенція в жадному разі не означає, що не може бути інтервенції ідей". Саме це твердження і таку концепцію варто привітати й запам'ятати. Вона бо далеко важливіша і кінчеєніша в американській міжнародній, ніж міжамериканській політиці. Якщо п. Берле був ретичним офіційною американського становища і якщо офіційна американська політика визнає цей принцип, тоді з великою полетією відіхнувши всі загрози світу, зокрема повелені народи, між ними й український. Тоді і "Голос Америки" і Американський Комітет та його "Радіо Визволення" не повинні були б соромливо зазивати в папірці найкращі ідеї і символи цього континенту, але мусили б сказати світові, поневолені народам в Москві виразно та ясно, що Америка хоче, в що вірить і до чого змагає, без побоювань, що стягне цим на себе закиди "інтервенції", яких, до речі, не щадить й Кремль і всі тоги.

Вважаємо, що саме у великій мірі завдяки "інтервенції ідей" американський континент став континентом волі, демократії і прогресу. Сьогодні цей континент став ризикальним партнером у світовій політиці, і тому ця його інтервенція ідей повинна відбуватися у світовому масштабі. Це тим більше, що й, як свого порятунку, прагнуть і очікують мільйони людей, що їх силою тримають у неволі.

Ольга Мак КОЛИ СКРИПІЛИ ВОЗИКИ...

(До десятих роковин прибуття до України)

Отож, була п'ятниця. Я вийшла з Марійкою на берег Ельби, і між нами почалася звичайна розмова:
— Дарцю, вертаймося додому!
— Ні, Марійко. Ми вже так близько коло мети, що не сміємо вертатися.
— Близько коло мети? Де ж вона та ваша мета? Я не знаю. Зате я знаю, що ви мене завели сюди, що ви мені присягали...
— Так, Марійко, я вам присягала, що не покину вас, і своєї присяги не ламаю.
— Що мені з такої присяги?! — починає запалюватися Марійка. — Чи я нею нагороду Орішків чи завіну в неї дитину, яка приїде на світ? Я й так не знаю, як досі ходжу, бо вже майже три тижні минуло по терміні.
— Що ж я винна, Марійко?
Марійка починає тріпотіти й плакати.
— Так, ви винні! — кричить вона. — Ви винні! Коли б я вас не слухала, то вже досі була б вдома!
— Але ж я вас не тримала, Марійко. Пошто ті докори?
— Ви не тримали? А нащо ж ви мені присягали? Нащо дурили мене?
— Я вас дурила?
— Так, дурили! Обіцали, що не покинете. Тепер мусите вертатися зі мною додому!
— Я вам цього не обіцяла, Марійко, і додому не вернусь. Марійка впадає в шал і халас мене за ший.

СЛОВО НА СТОРОЖІ

Українське слово, живе й утривале писемно, кілька разів у ході нашої історії виводило рідний наріз з майже безвищного положення і створювало йому умовини для дальшого існування. Роль українського слова на крутих поворотах історії мала ризикальний вплив на творення нових її розділів. Воно, те слово, на ділі доказувало, що твердження про перевагу духовних сил над фізичною — не пуста фраза. Бо слово — це продукт збірного духа спільноти. Коли знемагало тіло України, до голосу приходив дух — і перемігав.

Встановлення християнства в Україні було епохальною історичною і культурною подією, але ця зміна не була можливою без книги, яка ширяла й закріплювала Христову науку. Коли в XVI-XVII століттях над Україною нависла загроза духової загибелі, книжка в братській школі стала найголовнішим фактором першого відродження українського народу. Наприкінці XVII ст., коли по насильному знищенні Гетьманщини та Запоріжжя Україну накривала горобина ніч політичної й духовної неволі, поява "Енеїди" Котляревського започаткувала друге відродження України. Чи треба пригадувати епохальну роль Шевченкового "Кобзаря", що став джерелом нової модерної духовності українського народу з його вогнем боротьби і життєвою динамікою? Це ж "Кобзар", не чекаючи на 1919 рік, що в 70-их роках минулого століття присвядав до національно пробудженої Центральної України Галичину й Буковину. Українське слово — це було дійсно "слово на сторожі", прославлене в Шевченковому "Подражання ХІ століття".

Але українське слово має ще й інші великі заслуги перед рідним народом. Його думка, його чар і краса розбудили національну свідомість і почуття любови та приналежності до свого рідного в серцях десятків і сотень найвишарпаніших діячів української культури. Воно виростило в них перші міцні паростки таланту, що потім став на послугу рідному народові.

Ось кілька прикладів з життя заслужених людей, що ще малими дітьми або юнаками ступили на шлях свого життєвого призначення під впливом рідного слова, живою або друкованою. Бориса Грінченка, що виростав під московськими впливами, врятував для України "Енеїда" Котляревського і "Приказки" Гребінки. На 13-му році я випадково дістав кілька томів "Основ", і оповідання Марка Вовчка, а потім "Кобзар" уже безповоротно направили мене на свідомий український шлях. — писав Михайло Кобилянський в своїй автобіографії. Молодечку діячів Катрусу, що вироста поза межами рідного краю, пізніше письменницю Катрю Гриневичу, привели до української свідомості й до письменницької діяльності твори Івана Франка, яких вона слухала в рясних словах. Пригадаймо собі цей просто чудодійний вплив, що його мали збірники етнографічних записів М. Максимовича та його

послідовників на цілу плеяду пізніших наших письменників. Але й незаписана народна творчість, казки, перекази, пісні і ін. своїми чарами виховали й для української культури таких письменників і діячів, як Маркіян Шашкевич, Юрій Федькович, Пантелеймон Куліш, Олена Пчілка, Леся Українка, Сергій Єфремов, Микола Зеров і багато інших. Їх біографії з особливим притиском підкреслюють, що народна поетична творчість мала ризикальний або переломний вплив на розвиток їх талантів і національної свідомості. Починалося від казок, що своїми чарами захоплювала увагу майбутнього письменника, а кінчалось на "Добрушів", "Лісовий пісні" та ін.

Чи треба до того ще додавати, що те саме наше рідне мистецтво ідейно наснажене слово засівало любов до батьківщини та Божі й людські ідеали в серця сотень тисяч і мільйонів нашої молоді та всього народу? Як інші сили могли б виконати цю велетенську роботу? Їх немає! Роль слова, книги не замінити! І тому вороги так запекло й винищували і винищують, знаючи, що тим самим збивають душу народу, його культуру, його існування. І тому добровільне відступництво від рідного слова, літератури є духовним самогубством.

Коли мова про дитячу літературу, то вона в нас тепер жалюгідно бідна. Ніде правди діти, дитячі видання страшенно мало в порівнянні з нашою фінансовою спроможністю і... батьківським обов'язком. Не купуючи книжок, ми знеохотили підприємців до закладання дитячих видавництв. Наші діти можуть забути по-українському читати навіть тому, що не мають своєї лектури.

На тлі нашого поспірного обрису примисом появою відрізняється журналик "Веселка", який появляється щомісяця на 16 сторінках великого формату. Складив його на пробу вдос або вчетверо до звичайного розміру дитячих книжечок, і матимемо як-не-як показне ілюстроване видання, що є доброю лектурою для дітей. Це дійсно незвичайний подарунок нашим Марусям і Андрійкам! Вони люблять його і радо беруть у руки. Ще радіше вони бунду просять у нього про речення, коли він висміється до них гарними кольорами (якщо цього захочуть батьки). Тага дітей до книжки — природне явище. Найбільший гений світу Гете малим хлопцем купував собі в антикварній книжці за гроші, що їх їй давав на цукерки. Геній України Шевченко малою дитиною "списував" Сковороду і "Тріє царів со дарі"... в бур'янах. Це — приклад, чого дитина хоче. Ми купуємо нашим дітям досконалих цукерок і шоколадів, а дешевшу від солодощів книжку залишаємо без уваги під верстою пороку в книгарні.

Подумаємо: чи можна заперечити, що ми нашіми дитими ростуть нові Шевченки, Франки, Лесі Українки? Чи можуть вони з'явитися без допомоги книжки, без того духовного середовища, яке їм дає рідне слово? А втім, не всі будуть світличами нашої

— Не вернеться?! Не вернеться?! — дивиться зі злобою мені в очі. — То я вас задушу! Розумієте?... Задушу! В мене буде мала дитина! Дитина! Дитина-а-а!...
Марійка заходиться в гістерію.
Під впливом цієї сцени у мене вперше ламається дух.
— Добре, Марійко, — кажу глухо. — Присягаю вам, що коли ми до неї не перейдемо на другий бік — я вертаюся з вами додому.
— Що?! — зривається Марійка, і її гістерика відразу минає. — Вернеться?
— Так.
— Присягаєте, що вернеться з мною додому?
— Так коли ми до неї не перейдемо на другий бік, то вернемося додому. Присягаю!
Марійка кидається мені на шию і починає цілувати.
— О, Дарцю, як ви добрі!... Побачите, що ви не пожалієте... Там нас зустріне мама... Ах, Дарцю, як це чудесно — бути вдома!... Кажу вам, що ви того ніколи не покалієте...
А я, склавши вдруге присягу, сиділа німа й задеревіла до всього. Поворот додому, що ним так раділа Марійка, для мене був рівнозначним із смертю. Що більше: Марійка говорила так, ніби вже була певна того повороту, отже, відбирала мені навіть віру в можливість перейти кордон.
Щоб не заломитися остаточно зриваюся на ноги, покидаю здивовану Марійку і біжу геть. Лишається тільки два дні. Два дні!... За цих два дні мушу пекло перевертати догори дном, але доп'ясти свого! Інакше... Інакше... Ні, цього не може бути! Цього не сміє статися!...
Вже не зважаю на ніщо. Заціпаю по дорозі всіх зустрічних людей і говорю з ними одверто, не кричачи, що хочу перейти на другий бік. Люди дивляться на мене зі співчуттям і острахом, очевидно вважаючи мене за божевільну, але ради не дають ніякої. Лишаю одних, ловлю інших і все ставлю те саме питання: Як перейти на другий бік Ельби? Втратити все одне не маю чого: чи за два дні "добровільно",

САНДАЛЬНА ІСТОРІЯ З МОЛОТОВИМ

У зв'язку з останньою історією, що несподівано розігралася в Кремлі, сподоживши комуністичних ортодоксів, ми хочемо знову пригадувати стару, бузувирська Москва 17 століття. Це ж тоді рубали голови та втинали азики фанатикам-розкольникам за їх "двоєперстві", а самі вони — на знак протесту проти "зловредних новшеств" у справленні Никопном церковних книг — замикалися цілими гуртами по катах і спаливали себе живцем. Чи не найбільш кольоритною постаттю з тих часів залишилася й до нині похмура, розкудженена постаць протопопа Авакума, не примиреного боря за "істинну веру". Тоді ще в розпорядженні московських царів не було концентраційних таборів та інших способів "перевиховання". Техніка поборювання ідеологічних противників стояла тоді на дуже низькому рівні. Отож, протопопа Авакума просто висунули були в глибоку яму, і звідти він, "ляля і руками потрясав", провадив далі дискусію з інакомисльцями.

"Найпрогресивніша в світі" наука Маркса-Енгельса, розвинена Леніним, а вдосконалена Сталіним, давно вже втратила риси, властиві кожній науці. Комуністи, хоч як люблять себе називати, "прогресистами", є вже нині найбільш ретроградними і консервативними. Наука їхня з роками оформилася в своєрідному "комуністичному корні" з недоторкальними догмами і раз на завжди прийнятими істинами, яких вони твердо тримаються. Це зовсім не так, як у науці, де завжди є місце для нових відкриттів. Комуністи, хоч як люблять себе називати, "прогресистами", є вже нині найбільш ретроградними і консервативними. Наука їхня з роками оформилася в своєрідному "комуністичному корні" з недоторкальними догмами і раз на завжди прийнятими істинами, яких вони твердо тримаються. Це зовсім не так, як у науці, де завжди є місце для нових відкриттів.

Смішно було б припускати, що Молотов помилувався. Помилувався так може хіба школяр семірички на іспиті з "політтракту". А проте, в своєму листі до редакції "Коммунист" він стверджує: "Я вважаю мою формулу в питанні про побудову соціалістичного суспільства в СССР, проголошену 8 лютого 1955 року, теоретично помилковою і політично шкідливою. Політична шкода цієї формули полягає в тому, що вона вносить хаос в ідеологічні питання і суперечить партії в питаннях побудови соціалістичного суспільства. Вона породжує сумнів в існуванні соціалістичного суспільства, яке вже в основному побудоване в нашій країні".

"Помилка" — кардинальна. Виходило б, якби Молотов не помилювався, то весь крик і весь галас московської пропаганди на протязі останніх років про побудову соціалізму — все це була суцільна брехня? Виходило б, що всі незчисленні жертви мільйонів підсоветських народів, вимушени на них союветською владою за всі останні роки, пішли на марше? Виходило б... Та багато ще чого виходило б, якби Молотов "не помилювався", а сказав правду 8-го лютого цього року на засіданні Верховного Совету СССР.

Тож не диво, що поклялися, розглянемо деякі деталі скандальної історії, що сталася цими днями з найстарішим більшовиком, 65-річним лєнінським учнем. Отож, 10 вересня ц. р. в "Коммунист"і, органі Центрального Комітету партії, опубліковано лист міністра закордонних справ СССР В. Молотова, в якому він казав за свій виступ на засіданні Верховного Совету, що відбулося ще 8 лютого ц. р., тобто майже за вісім місяців перед опублікуванням цього листа. Тоді, на тому засіданні, Молотов заявив, що, мовляв, враз із Союветським Союзом, де вже заложено підвалини соціалістичного суспільства, працюють також країни "наших демократій", і ставлять чинною перші кроки в напрямку до соціалізму.

Смішна формула! Брутальне потоптання союветського "корану"! За стократ менші провини платили своїми головами новочасні авакуми в 20-х роках цього століття. Ажде виходить, що соціалістичне суспільство в СССР ще не побудоване, що там тільки заложено його підвалини. Та ж кожному сільському комсомольцеві, кожному союветському агітламареві сотні разів глумилися, що соціалізм в Союветському Союзі вже побудовано, що він здобув у цій країні ризикальну перемогу над капіталізмом, і тепер СССР вже на всіх парах їде до комунізму, як найліпшої соціально-політичної форми укладу суспільства. НІ! Не ж бо в 1932 році на котівні тих партійній конференції стверджено про закінчення побудови підвалин соціалізму, а вже на 19-му з'їзді компартії урочисто проголошено на цілий світ, що головним завданням підсоветських народів є тепер побудова комуністичного суспільства шляхом поступового переходу від соціалізму до комунізму.

Вертаячись до заголовку культури, але всі повинні стати зирцевими членами спільноти, в якій живуть, і добрим дітям народу, що дав їм свою кров і свої заповіти. Всі вони, незалежно від того, чим будуть і де житимуть, потребують для свого духовного росту опіки того не заступного сторожа, яким є рідне слово.

Тому в жовтні, місяці друкованого слова, допоможімо нашим дітям мати свою пресу, свій журналик "Веселку". Добровільно доплатою до "Свободи" створім і на цей рік фонд "Веселки", справжнього джерела радості й науки, що розвінчить і розвесеє поспірі, викидаючи будні життя нашого молодого покоління.

Западає вечір. Лягаю під візок, щоб мене не було видно. Мама — поруч мене, а Марійка по другому боці візка. Їм нема чого боятися: ні мама, через свою старість, ні Марійка, через свою вагітність, нікого не спокують. Лежу тихенько, але спати, звичайно, не можу. Думки лізуть в голову і сверлють мозок. Чи вийде з цією лісою поляком, чи не вийде? Навряд, чи вийде. Ну, а коли не вийде, що тоді? Чи вдасться знайти інший вихід з положення? Чи такі доведеться дотримати даної Марійці присяги? Лишається в розпорядженні один день і... дві ночі. Ніч тут варта більше, як день... Нїон на потвердження моїх думок, з хрипкотом відчиняються широко двері шопи і в них влізав гурт п'яних воїнів.
— Їй, баби, слухи? Кого з вас хочет іти на Магдебург...?
Всі речі називаються своїми іменами.
В шопі тихо.
— Ну, хто хочет на Магдебург? ... — пустім. А так — не пустім. Подохнете тут — а не пустім!
В шопі далі тихо, хоч всі з напруження прислухаються до неорозумілої мови.
— Ну, ви, ...! Не понімаєте? Німе фарштейн? ... русіше солдат — геген Магдебург. Нікс ... русіше солдат — нікс геген Магдебург. Штербер — нікс геген, Фарштейн?
— Іх гег! — падає раптом глухо з кутка, і там зводиться висока, незугарна жіноча постаць.
Цих два коротеньких, глухо вимовлених слова розтинаються, як вибух гранати, в припинилий шопі і наповнюють її чинсь несамою трагічність.
— Вот молодец! — хвалить воляки. — русіше солдат — і геген Магдебург. Гут! Кого що?
— Іх.
— Іх.
Боже! Годяться! Встають і йдуть, цокірі й зломані. Ідуть на ганзбу, на знуцання, щоб тільки вивільняє завідані. Пішли...
Я затикаю вуха пальцями, закусуло до крові уста, щоб не чути того, щоб не закричати в голос. Мене палить вогнем страшний сором за тих нещасних, покінчили, як вівці, жінок. Чи свобода, а палить саме життя, варте, щоб платити за нього такою ціною?
— Своє, може й не варте. Але чуже... Наприклад, життя дитини!...

3 ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ ОН

На Генеральній Асамблеї такою "анонімовою" промовою підписався. Лише одне було цікаве: в своїй промові Паламарчук "розкрив", які з 16 держав, що їх союветська делегація "згоджується" прийняти до ОН.

Як відомо, 22 держави "калатють у двері" ОН, домагаючись, щоб їх прийняли в членів ОН. Деякі з них, як, наприклад, Італія, Португалія, Іорданія, "стоять перед дверима" майже 10 років — від 1946 р. Во Рада Безпечки, яка, за Статутом ОН, ставить внесок про прийняття нових членів, не може діяти до згоди 14 демократичних країн відкинули Совети, ставлячи своє veto. А цім сателітних країн не збиралося трібуналі кінця гололів (не менш як 7). Генеральна Асамблея кілька разів приймала резолюції, в яких закликала членів Ради Безпечки не виконувати права вето при прийманні нових членів, але — надарежню. В 1949-50 рр. обговорювалося питання, чи може "Загальна Асамблея прийняти" до ОН державу, коли Рада Безпечки відмовить? Відповідь Міжнародного Трибуналу Справедливості була: ні!

За десять років існування ОН прийнято лише дев'ять нових членів: Афганістан, Індонезія, Швеція, Сирія, Ємен, Пакистан, Бурма, Індонезія й Ізраїль. Паламарчук заявив, що Совети "згоджуються" прийняти такі держави: Албанія, Монголія, Народну Республіку Болгарію, Румунію, Угорщину, Фінляндію, Італію, Португалію, Ірландію, Австрію, Цейлон, Непал, Ліанію, Ляос і Камбоджу.

Не було агадний про решту "пелетів", які вже висловили бажання ввійти до ОН, а саме про Корейську республіку й "народну" Корею, про "В'єтнам, демократичний і "народний", про Японію, а зрешті про Еспанію. Видно, Совети не будуть "підтримувати" всіх зацікавлених держав.

Сьогодні трудно з певністю сказати, як поспіється більшість членів ОН до прийняття в своє середовище таких "европейських держав", як Монголія, республіка або інші "народні демократії". Вже тепер вичисляється сила на чині передусім серед південно-американських країн за невідомою переліг статуту ОН. Правдо вето мало б бути однією з перших проблем майбутньої реалізації статуту. Тут передбачається, що може діяти до створення "тимчасового блоку" малих держав проти "диктаторів" у прі в "ієловання" великих держав, найбільш знаменитим промовою його є право вето.

Це буде однією з бойових точок теперішньої сесії ОН.

НОКТОРН І-МОЛЬ

Гей, ойді мене
дні мужичьих хатин,
Пілий оапах палів та руги,
Де вишнєй садок,
срібна вільда і тин
Шенче слово задуми і смуги...
Де смерком із-за хат,
від лави конішні
Линуть тужні сопільчані туги...
Гей ойді мене
спомин крадчих хвилин,
Що їх серце не встигло забути...
СТ. ЧАРНЕЦЬКИЙ

ДОПОМОЖІТЬ „ВЕСЕЛЦІ“ ПРОЯСНИТИ ДУШУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ! ВИШЛІТЬ СВОЮ ЩЕДРУ ПОЖЕРТВУ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „ВЕСЕЛКИ“!

НОВА МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА

В диях 16 до 30 жовтня буде відкрито в Лт. Мистецькому Клубі в Нью-Йорку чергова мистецька виставка, цим разом присвячена творчості наших померлих мистців 20-го віку.

Подобаючись на еміграцію, численні наші громадяни захопили з собою не тільки речі першої потреби, але й культурне добро. Отак у Новому Світі знайшлися не тільки мистецькі твори, а й твори інших мистців, і тепер, влаштувавши виставку, ми задоволені, власне, показати цю частину тих збережених культурних цінностей. На виставці зібрані твори двадцяти мистців, а саме (позбачую): Азовського, Вашича, Войчука, Дяди-юка, Живого, Іванця, Іваню-ха, Івасюка, Ковалюка, Ко-сина, Крайнівського, Кри-чевського, Лавченка, Богдана Лепкого, Магальського, Мас-лика, Михайлова, Новиків-ського, Рубачка, Северина,

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Гартфорд, Конн.

Успішно вже ЗАУД-у

Віце-президент ЗАУД-у в місті Гартфорд, Конн. викликало велике зацікавлення в цілому ставі Коннектикут, доказом чого була призначення на його підпоручника з дальшого положення мистецтв.

Віце-президент ЗАУД-у в місті Гартфорд, Конн. викликало велике зацікавлення в цілому ставі Коннектикут, доказом чого була призначення на його підпоручника з дальшого положення мистецтв.

В АМЕРИЦІ ЖИВУТЬ ШЕ

БЛИЗЬКО 100 УЧАСНИКІВ ЗИМОВОГО ПОХОДУ

Нью-Йорк. — У зв'язку з приготуванням до святкування 35-х роковин Першого Зимового походу, що відбувся під проводом с. п. ген. полк. М. Омеляновича - Павленка у зацікавленості більшої частини українців, Ордена Залізного Хреста, очолювана ген. - пор. О. Загородський, підрахувала, що на території США живе під цей час 54 учасники згаданого славетного походу і коло двох стільки в Канаді. З цього на Нью-Йорк та околиці припадає 29 учасників. Для Нью-Йорку та всієї Метрополії таке свято відбудеться в неділю, 16-го жовтня ц. р. о год. 6-й вечора в аудиторії „Джуніор Гай Скул“ при Евері Б. при чому після Апелю Політи-ка, що відбудеться при спів-участі ветеранів Збройної Си-ли ЗДА українського походу-ження, та вшанування жи-вучих учасників 3-го Зимового Походу, виступлять як ви-конавці програми Український Хор з Аллентауна, Па. та ві-домі діячі. Це влаштує це свято, очолюють д-р Іван Ко-зак, як голова й Пантелеймо-ну Шуган, як секретар. Свято матиме загальноукраїнський та соборницький характер.

ВИКОНАЛИ СВОЙ ОБОВ'ЯЗОК

У цій рубриці друкуємо з признанням і подякою імена тих громадян, що прислали свою добровільну допомогу до передплата „Свободи“ та свою пожертву на фонд дитячого журналу „Веселка“.

СПИСОК Ч. 4.

Д-р О. Сас-Яворський, Абенді	\$ 10.00	Е. Захарчук, Стровесбург	2.00
Д-р М. Кузьмич, Бабілон	10.00	Д. Галушак, Воффало	2.00
Я. Гриниш, Клівленд	10.00	І. Пасан, Нью-Йорк	2.00
М. Носал, Нортгемптон	10.00	І. Бучинський, Лінколи	2.00
П. Костик, Джерал Ситі	5.00	Д. Галушак, Порт Амбой	2.00
П. Паскович, Ньюбур	5.00	В. Мельник, Шипаго	2.00
Л. Казісвич, Дітройт	5.00	М. Токар, Рачестер	2.00
М. Дрозд, Кентон	5.00	Л. Цегельська, Рачестер	2.00
П. Кар, Воффало	4.00	М. Вокрес, Дітройт	2.00
С. Таран, Філа.	3.00	Т. Косачук, Террац	2.00
І. Степанчик, Дітройт	3.00	Д-р В. Блещинський, Барон	2.00
П. Ткачук, Шипаго	3.00	Н. Окон, Грейт Нок	2.00
М. Мартиненко, Трентон	3.00	М. Сидорук, Бруклін	2.00
В. Шевченко, Іст Шипаго	3.00	М. Зідовик, Вебман	2.00
М. Бабіт, Дітройт	3.00	Д-р В. Блещинський, Шипаго	2.00
С. Піндичук, Белпорт	3.00	А. Овас, Шипаго	2.00
С. Бойків, Ньюарк	3.00	Т. Углич, Свентон	2.00
П. Меуш, Нью-Йорк	3.00	В. Фурскі, Ньюарк	2.00
С. Пирожинський, Врук	3.00	С. Возник, Мендеспорт	2.00
Д-р В. Комаринський, Ірвінгтон	3.00	І. Цок, Честер	2.00
І. Комаринський, Ірвінгтон	3.00	М. Зомас, Форт Ситі	2.00
І. Габіт, Свентон	2.00	Н. В. Винник, Шипаго	2.00
М. Коваль, Акрон	2.00	М. Вагір, Шипаго	2.00
П. Галчин, Бронкс	2.00	М. Гурак, Клівленд	2.00
М. Пастерник, Ілейсфілд	2.00	І. Смерчинський, Джерал С.	2.00
М. Томаш, Бостон	2.00	Д-р В. Блещинський, Л. Ай. С.	2.00
І. Колас, Мішанака	2.00	К. Борсенко, Шипаго	2.00
М. Бендикс, Валтімор	2.00	І. Креском, Нью-Йорк	1.00
С. Гіндія, Філа.	2.00	І. Колас, Мішанака	1.00
В. Войчик, Філа.	2.00	М. Бурчак, Іст Медон	1.00
І. Петришин, Джерал Ситі	2.00	М. Крат, Гестерск	1.00
С. Карп, Белгем	2.00	Ю. Стрельський, Елзабет	1.00
І. Чопко, Елзабет	2.00	Н. Юркович, Ньюарк	1.00
М. Лашенко, Шипаго	2.00		
А. К. Буряк, Гонстаун	2.00		
		Разом \$ 186.00	
		Раніше проголосіло 1,153.25	
		Разом \$ 1,339.25	

Український Золотий Хрест, Відділ 14-ий

В ДІТРОНТІ
владштує

в неділю, 23-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Народного Дому
при вул. Мартін

СВЯТО ПОСВЯЧЕННЯ ПРАПОРА

на яке запрошують Членів, Приятелів і Прихильників.

По церемонії посвячення буде БЕНКЕТ, а потім ЗАБАВА з танцями, на яку також нашу молодь сердечно запрошуємо.

До танців гратиме оркестра МАРТИНА.

Головною бєдичею на святї буде п. П. Рїзник, голова Центральної Управи У.З.Х.

Увага! Нью-Йорк і околиця! Увага!

КОМІТЕТ ВІДПОВІДНОСТІ 35-РІЧЬЯ ЗИМОВОГО ПОХОДУ при ОБВУА — в НЬО-ЙОРКУ

владштує

в неділю, 16-го жовтня 1955 р.
в Аудиторії новообудованого Junior High School,
New York Ave. B, between 4th & 6th Street East

СВЯТОЧНИЙ ВЕЧІР

присвячений 35-ми роковинам Першого Зимового Походу Української Армії

В ПРОГРАМІ: Апелю Політи-ка при співучасті Почесної Стороми Американсько-Українських Ветеранів, святочне слово д-ра І. КОЗАКА та виступи Українського Хору „Ліній Вет“ проф. О. ДІДУХА і співачка проф. В. КІПІ.

ПОЧАТОК О ГОД. 4-й ВЕЧОРА.

Квитки по \$1.50 та \$1.00 у передпродажі в крамницях АРКА в ЕКО, а в дні імпрези від 4-ої год. попол., при касі.

Того ж дня в всіх Українських Церквах м. Нью-Йорку будуть відслужені після Служб Божих урочисті молебні.

До участі в Богослужбах та вечірньому святкуванні запрошують: Лікарів Ордена Залізного Хреста, як Почесних Гостей Українського Громадянства, як також всі Товариства й Організації м. Нью-Йорку та всієї Метрополітальної Окруж. з прапорами та все Українське Суспільство, зокрема кож. Воєнка з усіх формацій. — Лікарів Ордена просимо прийти не пізніше 5-ої години.

УКРАЇНЦІ! Прийдімо всі на це небувале, всенародне Свято, щоб поспішно відзначити роковини Героїчного Чину Української Армії, поклонитися Тілам полгилих Героїв, його учасників; та вшанувати живих, а надією, щоб зберегти й закріпити пам'ять про цей славетний Чин, як світлий дорожказ для грядучих поколінь.

Комітет

Увага! Нью-Йорк, Ньюарк й Околиця!

З приводу відкриття щорічного передавання з ДНЕМ 15-го ЖОВТНЯ

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ТЕЛЕВІЗИЙНА РАДІОПРОГРАМА ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ

владштує

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
о год. 8:30 вечора

в залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ
180 Вільям вул., Ньюарк, Н. Дж.

ВЕЛИКІ ОСІННІ ВЕЧЕРНИЦІ

на які нас честь запросити Все Українське Громадянство

В програмі, крім танців, виступ відомого гуржориста Микола Понеділа та виступ музичного тріо, танцювальної групи, вибір королеви та інші несподіванки.

До танців пригваритиме знаменита оркестра „ПРОСЛАВА БІНЕРТА“.

Смачний і добрий буфет у заряді ВП. Пані і Панів. Дотх призначені на піддержку Першої Української Телевізійної Радіопрограми.

До ласкавої участі запрошує Керівництво Години Українських Мелодій

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

Увага! Гартфорд, Конн., і околиця!

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В ГАРТФОРДІ

владштує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 15-го жовтня 1955 р.
в залі Українського Горожанського Клубу
при 53 Whitmore Street.,
на яку запрошують Все Українське Громадянство.

Першорядна оркестра.

Добрий буфет в заряді студенток.

Початок о год. 8:30 вечора. Вступ — 1.00 дол.

ДОДАТКОВИЙ ВИКАЗ ПОЖЕРТВ НА „ВЕСЕЛКУ“ ЗА МІНУЛИЙ ПЕРІОД.

Д. Костиниш, Нью-Йорк	\$ 10.00	М. Кірик, Бурдлінгтон	2.00
М. Гречило, Мільон	5.00	В. Пустовий, Трентон	2.00
А. Гречило, Трентон	5.00	Ф. Велас, Сиракуз	2.00
Н. Бурчак, Скарла Г.	5.00	Д-р В. Блещинський, Рачестер	2.00
Р. Мандруськ, Венесуела	3.85	В. Бурчак, Воффало	1.20
М. Капустяк, Віндзор	3.00	Ф. Букчак, Філа.	1.00
С. Турнало, Флашінг	3.00	О. Целенчик, Нью-Йорк	1.00
Вілл. 215 УНС, Горнелл	3.00	О. Раковська, Бронкс	1.00
М. Сукарчук, Еллірі	2.20	В. Лисенко, Пітсфілд	1.00
М. Дубенський, Нью-Гейвен	2.00	Л. Футала, Дітройт	1.00
Шпільман, Ф. Ресмонт	2.00	Х. Марченко, Шипаго	1.00
С. Войтовський, Філа.	2.00	В. Мисик, Бруклін	1.00
Д. Мачалиба, Клівленд	2.00	Череват, Вілстон	1.00
О. Гайовська, Ірвінгтон	2.00	О. Михайлишин, Клівтон	1.00
О. Сонда, Гартфорд	2.00		
Ю. Жеребевський, Сісатун	2.00		
І. Кравчик, Філа.	2.00		
		Разом \$ 73.75	

ПОВІДОМЛЕННЯ

Одним повідомленням, що

ЗВІЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

УКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ ГРОМАДИ в НЬО-ЙОРКУ

відбудуться

в суботу, 15-го жовтня 1955

в Народному Домі, 140 2-га Елшо, Нью-Йорк, Н. П.

Початок о год. 5-й пополудні.

За Управу:

Марта Доберчак, Секретар Роман Лисник, Голова

ЗІЛУЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМІТЕТІВ

Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету повідомляє всіх Членів, що

П'ЯТІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ЗУАДКОМІТЕТУ

відбудуться

в суботу, 12. і в неділю 13. листопада ц.р.

в готелі БЕЛЬВ'Ю - СТРЕТФОРД у Філадельфії

BELLEVUE - STRATFORD HOTEL

Broad and Walnut Streets, Philadelphia, Penna.

з таким порядком нарад:

П'ЯТНИЦЯ, 11-го листопада, від години 8. до 10. вечора

РЕЄСТРАЦІЯ ДЕЛЕГАТІВ.

СУБОТА, 12-го листопада, о год. 10. рано — ПОЧАТОК ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ:

ПРОГРАМА:

1. Відкриття Загальних Зборів.
2. Вибір Комісії: а) верифікаційної, б) пресової, в) номінаційної, г) резолюційно-редакційної.
3. Звіт Управі: а) діючої голови, б) містоголов, в) секретаря, г) касира, г) ексекютивного директора.
4. Звіт Управі Членів Директорії Ради.
5. Звіт Управі Комісії: а) Суспільної Служби, б) Редакційної, в) Конкурсової.
6. Звіт Контрольної Комісії.
7. Дискусія над звітами й ухвалення абсолютної уступної Управи.
8. Звіт Управі Конвенційної Комісії: а) верифікаційної, б) пресової, в) номінаційної.
9. Вибір нової Управи.
10. Звіт Редакційної Комісії і схвалення резолюцій.
11. Внески відносно майбутньої праці.
12. Закриття Загальних Зборів.

Обідова перерва: від год. 1. до 2. пополудні.

Програма Зборів продовжується в НЕДІЛЮ, 13-го листопада від год. 11-ої рано — згідно з поданням вище порядком. У СУБОТУ, 12-го листопада, о год. 7-й вечора в готелі БЕЛЬВ'Ю - СТРЕТФОРД — СПІЛЬНА ВЕЧЕРА для делегатів і гостей.

НАРАДА Дирекційної Ради ЗУАДК відбудеться напередодні Загальних Зборів, у п'ятницю, 11-го листопада, від години 11-ої рано в аудиторії ЗУАДКОМІТЕТУ при вулиці Семіа ч. 866. U.U.A.R.C. 866 N. 7th St., Philadelphia 23, Pa. — Контрольна Комісія переводить контролю діловодства в четвер, 10-го листопада ц.р., в канцелярії ЗУАДК від 9-ої години ранку.

Екзекутива ЗУАДКОМІТЕТУ просить усіх Членів вирішити членські вклади найдаді до 1. листопада ц.р. і до того ж рішення прислати повідомлення про делегування свого представника на П'яті Загальні Збори ЗУАДКОМІТЕТУ, подання його ім'я, прізвище, адресу і назву організації, яку він репрезентує.

У всіх справах просимо писати на адресу: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. Box 1661, Philadelphia 15, Pa. Екзекутива ЗУАДКОМІТЕТУ

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР В АМЕРИЦІ

під мистецьким керівництвом

Йосипа Гірянки

Передпродаж квитків в крамницях „БАЗАР“.

ДІМА:

„ХМІЛЬ“

П'єса на 3 дії

Постанова: ОЛІМПІЙ ДОБРОВОЛЬСЬКОЇ

ЗБОРИ ДЛЯ ВСІХ

владштує

LYTWYN for ASSEMBLY ASSOCIATION

в залі UKRAINIAN SITCH — 508 — 18th Ave. (cor. 12th St.) Newark, N. J.

субота, 15. жовтня (October 15, 1955)

8-ма ГОДИНА ВЕЧОРА

► СМАЧНИЙ БУФЕТ ◀

Запрошуємо Всіх до численної участі.

16-го жовтня 1955 — ФІЛАДЕЛФІЯ

в залі ГОРОЖАНСЬКОГО КЛУБУ, N. Franklin St.

23-го жовтня 1955 — НЬОАРК

в залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ, 180 William St.

► ПОЧАТОК О ГОД. 7-й ВЕЧОРА ◀

Богдан Лучаківський

ПЕРШИЙ ДИК

(3)

Я не мав при собі рушниць, як звичайно, і по правді тоді такі добре навіс страху; а хоч би і мав то і так не був би звязався стріляти.

Можливо і не хотіли Бай-ді роздирати, а тільки про-гнати, як докучливого інстру-за, що забрав аж у їх барлоги, та все одно, дикі мені тоді це дужче не злюбилися тією „свинською авантюрою“.

Саме у той час, як я врешті добився у батьків дозволу піти на засідку на диків, випала слота. Диків у слоту виходять у поле багато відважніше як в погоду.

Паламар Яць Шпарій щодня приносив нові вісті, де то диків і скільки шкоди ненаро-били минулої ночі.

Але в дощ не було й мови, щоб мене пустили на засідку. Врешті одного дня небо стало потрохи прояснюватися. Пас-туха Олекса сидів пів дня і ви-машував батькові мисливські черевники якимсь звиринним лоск, пригрітим воском і ще чимось, щоб не промокли, а зі стриху знеси старий цельто-вий порохівник, який мав ні-бито не промокати від дощу.

Очевидно і черевники і поро-хівник були на мене завеликі, але я вже зрезигновано пого-дився їх вдягнути, лише, щоб

тільки пустили мене на за-сідку. Дош ще набігав, але тільки хвилями, а паламар Яць бо-житься, що то вже вибираєть-ся на справжню погоду, бо „мінється квартира місяця“! Ще в останній хвилині мусів я звести одну баталію, яку теж програв: мусів під поро-хівник вдягнути мамин кожу-шок без рукавів — і нарешті я був готовий до засідки.

Ірришов Пилип, мою руш-ницю сховав як забавку під свою сірчину, патрони захо-вав я по своїх кишнях і так вже по полуденку ми вийшли в ліс, точніше в „Три Кіпці“, місце у лісі, де сходив-лися границі трьох громад і де був стайний „вексель“ ди-ків. Ми думали там бути десь на годину пів до п'ятої вече-ром, а диків виходили в шко-ду звичайно десь по восьмій годині вечора.

Ми дійшли польовою доро-гою до буди, що стояла на по-північній, зроблена з околів, щоб був захист вартівників, що мав би був тут сторожити віснів від диків.

Скільки попід буди були по-роблені якісь халабудки для вартівників від диків. Ми перейшли Шинглі, об-ривившись в травах, „по самі вуха“ й вийшли на край ла-

зу, що виходив на ниву, що були тут якими польова затока. Довкола обведена лазами.

Треба було сидіти на засід-ку. Я вибрав собі на сиділо беззубий пенюк, попри який росла близько береза так, що можна було б не спертися плечима.

Пилип примостився десь, подалі. З Шингліського яру потягав студений вітер. По неби білі білі, рідкі жмарки. Очевидячки виногоджува-лося.

Від часу, як ми розійшлися з Пилипом, минула вже го-дина, а може й більше. Я си-дів непорухо і вдухувався в лісову ніч. Тисячі сверчки з нив і з лісу стрекотіли му-зичну увертюру до літнього сну підгірської ночі.

Віснів переді мною почали якось немов й ясніти. Над лі-сом сходили місяці. Небо ви-погодилось вже зовсім. Місяць плів тепер по чистих, ясних облаках. Було видно як над Вовчовими лежали густі, бі-лі мряки; десь з вощовоць-ких лугів відзивався раз-по-раз деркач. Ген-ген в дош-ній кінці села блимало світло в кількох хатках. Щось за-шелестало у віснів. Знову ше-лестало. У місячному світлі було видно як на другому за-гоні від мене руйнуються стебла віснів. Щось посувало-ся наперекр загону в сторо-ну лази. Мені по шкірі пробіг-дрож. Я мігніше стиснув ру-шницю, що лежала в мене на колінах, і тоді заважив, що курки не були підведені. Те-пер не було можна їх підво-дити, бо підводилися вони до-сить галасливо (як дубельті-ва була вже ветха) і можна б було таким чином сполошити звірку. Тимчасом звірка під-сувалася все ближче. Я встів-ся умудритися, що це ніяка гризна потвора, бо прецінь на-віть не видно її з віснів, та все ж таки горів від нервової цікавості, що це. Врешті з крайнього загону в борозду спустилася повагом... ропуха.

На фронті, десь за Діст-ром, щось скільки разів глухо гупнуло, правдоподібно гар-мати.

І знову було спокійно. Десь далеко, за нами, ма-буть в Тарнавських лазах, впади два стріли. То певно котрийсь тарнавський „ра-біш“ „дістав“ дика на засідці.

Ставало таки добре студено і я в дусі перший раз признав мамі слухистість, що мене вси-лувала надягнути її кожу-шок. А в ноги, то і такі змерз, а найбільше в коліна, промочені в травах. До того звідкись азалося скільки ко-марів і тили немилосердно в-шило і по руках.

Мені вже дуже вкучилося сидіти і я з нетерпелістю чекав тої хвили, коли Пилип зійде зі своєї засідки і ми пі-демо до дому.

Нараз, з-заду за мною, за-шумотіли корчі, якби кілька людей нараз передиралося через густі рощі. Мені мигну-ло в голові, чи не йдуть це якісь „рабішці“. А те „щось“ дошумотіло майже під ті кор-чі, які відгороджували мою березу від лісу, і стало.

Мені зробилося на душі мо-торно. Що це може бути. Лю-ди чи звірі? Чому те „щось“ пристануло і тепер тихо чекає? На що чекає? Невже з'явилось мене і ла-годиться до якоїсь напасти на мене? В мене на шкірі поста-вали „спиртки“ зі схвлюван-ня. Що мені робити? Встати й

МАРГАРЕТА ТРУМАН ВЕРНУЛАСЯ З ЕВРОПИ

Колишній президент Геррі Труман з дружиною зустрічають на кораблі „Юнайтед Стрейтс“ їхню доньку Маргарету, яка вернулася з подорожі по Європі.

обернутися дулом рушниці до того „щось“. Чи радше тихцем перечікувати, може „воно“ мене не бачить і зали-шить в спокої?

Нагло те „щось“ зашумоті-ло знову і я побачив як стадо диких, може десять, може два-надцять, може п'ятнадцять і шук, почало перескакувати з крайніх корчів лісу в ове-с, той ове-с, при якому я чату-вав. Все це діялося від мене на яких 10-15 кроків. Я за-дерів.

Диків, про яких я стільки на-мріявся, тобто диків на ми-сливській засідці, були ось-тут, майже на кінці дула моєї ду-белітки. Але було їх так... дуже багато і так... дуже близько, занадто близько. І звичайний страх і мисливська емоція майже спаралізували мої рухи. В голові шибали на-перемінку дві думки: стріляти — чи... тікати?...

Крайнім загном, тобто тим найближчим від мене, йшов дик, як мені видавалося, такий великий як мала корова.

Я виразно чув як він сли-няво чамкає вислані волотки і час від часу кланцає зубами. Мені пригадалося те, що ка-зав батько: „стріляй, першо-го, найближчого з краю, як тебе мине“. Якийсь інстинкт кричав в мені — не стріляй, а що як той страшний дик о-бернеться і кинеться на тебе, він же тебе не то, що розпоре, а стратув як каченя.

Але ловецька жилка таки перемогла. Остання думка бу-ла: батько дуже розумний і старий мисливець, як він ка-зав стріляти до першого, то стріляй.

Диків минули мене. Край-ній, як мастодонт, плів спо-кійно вісвом, видно нічого не прочуваючи, і я мав його те-пер перед собою на вські на- яких 15-18 кроків. Місяць світив ясно, я видів „фігуру“ дика як на образку.

Я підняв рушницю до при-цілу, довго мріяв, руки в мене тремтіли — і я випалив. Не-хотючи з обох дуків нараз. Ру-шниця таранула мене по-щоді і мало не вискочила з-рук як шук. Порох, який можна було при рушницях Лешоше жиквати, був чорний, димний. Переді мною закури-лося як перед середньовічною канонамою. Я втратив з очей всю дичку зграю. Секунду я чекав, що дикі враз обернуть-ся в мою сторону і тут же ме-не роздеруть на куски. Але так не сталося. Я чув, по ш-мі віснів, як вони фукнули, як розскакувалися, потім все майже втихло, але якийсь шум віснів все ж таки було чути.

Я нервово шукав по киш-нях патронів і залуцвав ру-шницю знову. Дим від стрілу розходився і я побачив оди-ного дика, що вертався підто-пцем, щось третім чи четве-рим загном від мене, вгору, до лісу, а решта стада майо-рила в місячному світлі да-леко на полі, тікаючи, в шале-ній паніці.

Надбг Пилип. „Ну-ну, що, панчику, де той дик?“. „Не-знаю“, сказав я вже досить самопевним тоном, прийшов-ши менш-більш до рівноваги. „А де він його стріляв?“. Я завіз Пилипа на місце. Пилип щось нухтів як пєс, клякав, розглядав сліди на землі, роз-глядав волотки віснів і що хвиля дивився за тим диком, що повагом, сам один, сунув до лісу, а врешті каже: „та той дик, як онди сам доби-гас до лісу, то він дістав, він йнакше був би не відбивав-ся“.

„Ід кумпані“.

„Я за ним перейду, а не бу-дете ти самі боятися?“. Я гор-довито відповів „що? боятися? Теж дуже вигадство, Пи-липе. Йдть, йдть, а ту поче-

каю. А як давго „будете“? „Та я лиш збігну за ним до перших корчів, може він там впаде, а як там го не буде, то підем до дому, бо як тепер за ним поночи, по лісі шукати“.

Я сів і сидів на пенюку, та-кий самопевний, що здава-лося мені, що хоч би і той змій, що з ним Кожум'яка бився, ось тепер тут з'явився, то і стирів би, без вагання. Пилипа не було може, з пів години. Врешті прийшов, за-рошений і сказав, що фарба с, але дик пішов цілий, десь у Довжинське.

Ми повернулися додому. В дома вже знали, що хтось з нас стріляв, бо хтось з че-ляді доповів, що чув стріл, так якби у Шинглівах.

При вечері я мусів все роз-казати до чиста, як було. Ма-ті гляділа мене по голові і казала „і треба тобі того бу-ло? От обмочився і певно на-мерзас і тільки всього“. Батько підсміхався тільки, але зда-ється був радий з того, що я, кільканидцятилітній хлопчик, не побоявся стріляти в таку гущу диків.

Пилип вечеряв у кухні „як Бог приказав“: миска бульби, пом'ятой з сиром, миска квас-ного молока, пів разового хлі-ба, миска молочної каші і півлітри „гарбати“ добре по-солосожденої, з білою булкою „від столу“. Видно розказу-вав якісь „диштіфранти“, бо челяді в кухні заходилися від сміху.

По вечері батько вийшов до кухні і слухав Пилипового „рапорту“. Пилипові експлі-кації до нашої ескапади були такі, що дик вправді був по-стрілений, але відів не дуже, бо „пішов — а пішов“ в До-вжинське.

А однак з того вечора за-в'язалася доволка стріленого дика інтрига, нічим в класич-ній опері — буффо, зі стару-хо-интриганткою, фальши-вим вірником і хитрою поко-ривою, з тією кількі різнит-цями, що діє особи на стань-ківських приходах — не спі-вали.

Стара Маруся Гишпелька, „медонна“, що „сиділа“ зараз коло прихода, „в потоці“, привігла до імені, зараз на-другий день рано, і в найбіль-шій секреті „доповіла“, що її „старий“ вертався довіста з грибів тай задрів як Пилип Задорожний з своїми хлопця-ми віз своєю кобилчиною на-тічці дика, „як тільки“, при-мклого для неспокійних сно-памі.

Секрет „Медонної“ підслу-хала покоївка Діна, що мала „окей“ на Пилипа, бо допо-віла був на неї перед іменом, що „товклася“ з хлопцями-урлоуниками, на музиці.

Сприяття як ласидка, Діна, видно ув'язалася при тій на-доді помститися на Пилипі. На другий день довіста забіг-ла до Пилипової хати, нібито звідатися чи не поїхав би „співаю“ сгомостві по сіно. При тій оказії нахабно відту-лила притулу від печі й за-глянула в ніч. Там стояла макітра, як чебер, повна „ма-чонки“ з дика.

Пилип був ганебно ском-промітований. З сорому про-пав щось на три дні. Пішов кумі косити різку аж в ляхо-вські лази і не приходив до-дому навіть на ніч. Ночував на лазах.

Катарзі наступив в неді-лю, по Службі Божій. Єго-мость закликав Пилипа до захристі і спитався, як то по-праніт було з диком.

Пилип зближався як криль і повав „схвлюватися“, що дик знайшовся, але аж на-третій день, аж у Довжинсь-кій, що вже дуже був засме-рдіся, то він, Пилип, навіть не

Під увагу Укр. Книгарня — Крамниця — Кооперативна

і всіх заінтересованих.

В другій половині жовтня цього року вийдуть з друку нові

ОРИГІНАЛЬНІ РІЗДВЯНІ ЛІСТИ

арт. малює

М. АНАСТАСІЄВСЬКОГО

2 роди сім кольорових репродукцій в обрамунанні

української вишивки.

ЦІНА ЗА ШТУКУ 10 ЦТ. Гуртові замовлення з рабтом.

Комплекти з перевагою нового видання: 12 штук за 1 долар

всислас:

М. ANASTASIEVSKY, M.A.

569 So. Smith Ave. (Tel. RI 1722) St. Paul, Minn.

Надзвичайна вістка для українців всієї американської

території, а зокрема для мешканців М. Шикаго й околиць!

Гарантовані ПАЧКИ до всіх істин світу!

Найстарша і найсолідніша висилкова Фірма ІВАНА КА-

МІНСЬКОГО, яка має свою Центральну в Торонто і відділи

у всіх більших містах Канади й Америки, відкрила своє

висилкове бюро в ШИКАГО, Ілліной:

J. KAMIENSKI

JANIQUE TRADING CO.

2314 West Chicago Avenue

CHICAGO 22, ILL. Tel. BRUnswick 8-6780

Фірма гарантує доставку кожної замовленої пачки.

Місто оплачується тут на місці і відборець пачки в

Краю вже нічого не доплачує.

Звертається особисто, поштою чи телефоном до висил-

кового бюро, яке найкраще і найдешевше поладить Вам

справу висилки пачок.

Фірма висилася вже тепер пачки, щоб Ваші рідні могли

їх отримати на Різдвяні Свят.

По безплатній зразки матеріялів, цінники й інформації

звертайтесь до бюро в Шикаго, Ілліной або до бюро в Бо-

фало і Каліфорні:

1162 BROADWAY, BUFFALO 12, N. Y. — Tel. FI 1272

1029 FAIRFIELD AVE., CLEVELAND 13, O. Tel. CH 1-5547.

ВАШІ РІДНІ В КРАЮ ЧЕКАЮТЬ НА ВАШУ ПОМІЧ!

REAL ESTATE

УВАГА!

ЛОТИ

100 X 100

НА БУДОВУ ДОМІВ

ТАКОЖ ДУЖЕ ГАРНІ ПЛОЩІ ПРИ ГОЛОВНІЙ

ДОРОЗІ І ДУЖЕ ДОГІДНІ НА БІЗНЕСІ. ХАТИ

ДО ПРОДАЖУ. БУДУЄМО ТАКОЖ ХАТИ НА

ЗАМОВЛЕННЯ.

ОКОЛИЦЯ РОЗБУДОВАНА І Є ВЖЕ БАГАТО

НОВИХ ЗАБУДОВАНИХ.

18 МІЛЬ ДО FORD PLANT, MAHWAN, N. J.

За інформаціями пишть:

GREENWOOD VALLEY HOMES

Oak Ridge Builders, Inc.

UNION VALLEY ROAD, WEST MILFORD, N. J.

або телефонуйте від 7-9 вечора

PRescott 9-8707

Питайте за П. АНДРУСІН

FREEPORT, L. I. — Пансеон —

не потрібно обслугову. Першо-

класна зона — дім в доскона-

лому стані, олія, опріання, по-

над 14 ака, ванна, репт \$5,000.

Банк-мортгеджі \$15,000. Залиш-

ається начисто 20% після амор-

тизації. — Ціна \$35,000.

Rockville Centre 6-1450

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

САВТПОРТ, КОНН. — Т-во

ім. Т. Шевченка Відд. 84 подас

до відомо всім членам, місцевим

і позамісцевим, що трикварталь-

ні збори відбудуться в неділю,

16-го жовтня, о год. 4-й попол.

в залі УНДому, 278 Кінгс Гав-

вей Вест. Вудуть важні справи

до полагодження а іменю що

був хворий нехай принесе лі-

карську посвідку а тоді одерж-

ають запомогу після статуту.

Буде справа Веселки і приєд-

нування нових членів. — О. Ку-

ляг, предс.; М. Гудзік, кас.; П.

Дудко, секр. Адреса секретаря:

Peter E. Dudko, 140 Bronson-Rd.,

Soutport, Conn. Tel. CL 9-2078.

ПАСЕЕНК, Н. ДЖ. — Т-во

ім. Т. Шевченка Відд. 42, пови-

домляє своїх членів, що місяч-

ні збори відбудуться в неділю,

16-го жовтня, о год. 2-й попол.

в УНДому при 237 Гоуп Еспеню.

На збори просимо прийти всіх

членів бо з важні справи до по-

лагодження. Приєднати кож-

ного члена є обов'язкова. — В.

Марушак, рек. секр.

давав знати, бо „миссо“ було

уже відомого. Батько спитав,

що сталося зі шкירוю й ікла-

ми. Пилип признався, що

шкіру має дома й її принесе,

а іклів нема, бо дичу голову

лиси десь заволокли в лісі і

не мож її відняти. В поведі-

лок Пилип принеє шкіру. Бу-

ла величезна. При розвіслю на

бантах над шпихлірем. Мали

П дати до Волехова, до ви-

прав, щоб зробити з неї нову

сідло для мене, потім валізу,

аж вона врешті спліснела на

бантах.

А іклі пропали. Я дуже

жалкував за ними. Мати була

за них дуже лиха на Пилипа,

бо було й жалко, що я, впро-

вавши його першого дика, не

буду мати пам'ятки з нього.

Той мій перший дик був

найбільший, що я вповолав

у мому житті. Я ще і тепер

не раз згадую ті „шаблі“, яких

я ніколи не побачив.

(Кінець).

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

АРКА, 48 Е. 7-ма вул.

Нью Йорк (GR. 3-3550)

висислас платівки

до

всіх країн світу.

КІМНАТИ

МАЮ КІМНАТУ

ДО ВИНАЙМУ

з централізованим опріаням.

Місто дівчини або жінок.

Давати в суботу і неділю

Тел.: ORegon 3-0557

ДВІ КІМНАТИ

ДО ВИНАЙМУ

з централізованим опріаням.

Спільна кухня — для родин

або жінок.

Клипати ввечері між 6-9

Spring 7-8835